

13de zondag door het jaar

Mt. 10, 37-42

Voorafgaan twee dingen.

Ten eerste moet ik u opnieuw zeggen dat de Bijbel een antiek en oosters boek is. De eerste lezing beschrijft gebeurtenissen in de periode van de tiende eeuw tot de negende eeuw voor Christus, dus ongeveer 3000 jaar geleden. De tweede lezing en het Evangelie zijn beide ruim 1900 jaar oud. Maar ... de Bijbel is wél bestemd voor alle mensen van alle tijden.

Ten tweede: Je kunt een Bijbeltekst niet los zien van de rest van de Bijbel.

En dan nu de overweging: Is het u ooit opgevallen hoeveel regelrechte tegenstrijdigheden er in de Bijbel staan? Vrij veel! Misschien vindt u het zelfs wel grappig als ik er een paar opnoem. Luister goed; bijvoorbeeld:

- De laatsten zullen de eersten zijn.
- Wie zijn leven verliest, zal het vinden.
- Ga op de laagste plaats zitten, dan krijg je de hoogste.
- De Menszoon kwam om te dienen en niet om gediend te worden. Misschien nog niet zo gek, maar wel als je weet dat de Mensenzoon de Heer is van alles.
- Een maagd zal zwanger worden.
- En een bejaarde vrouw zal met een bejaarde echtgenoot, zwanger worden en een kind baren. Enzovoorts, enzovoorts.

Welnu, als je ergens binnen wilt, en er staat een rij mensen, dan kun je beter vóór in de rij staan, en niet aan het einde. En als we willen leven, dan moeten we zorgen dat we levend blijven. Juist nu in de corona-tijd, weten we dat we maatregelen moeten nemen om de kans te verkleinen dat we een dodelijke besmetting krijgen. Ja, dat is toch gezond verstand.

Het lijkt alsof de lezingen van vandaag, voorzichtig en ten dele, ons laten zien, dat gezond verstand niet genoeg is. Er is iets nodig dat nog dieper gaat dan gezond verstand. Daarvoor gaan we naar de lezingen kijken.

In de eerste lezing is er een welgestelde vrouw in het Dorp Şunem die op een grootse manier gastvrij is voor Elisa, de profeet. Ze bouwt zelfs een extra kamer bij haar huis met een bed, stoel en tafel, en een lamp voor hem; goed voor hem als hij op visite komt. Dan komt er iets oosters uit die tijd. Het was voor een echtpaar een schande als ze geen kinderen kregen; ze waren dan niet door God gezegend. In die tijd en omstandigheden was die gedachte heel gewoon. Daarom wil Elisa helpen. Daarom zegt Elisa: “Volgend jaar om deze tijd zult u een zoon aan uw hart drukken.” Hij laat als profeet weten dat God het oude echtpaar heeft gezegend! Als je dan leest in verband met de hele Bijbel wordt het nog interessanter! Uit het verloop ná onze eerste lezing blijkt dat de belofte uitkomt. Het echtpaar krijgt een zoon. Die zoon wordt een jonge man en sterft plotseling. (2Kon.4:18-37) Elisa reist dan ongeveer 35 kilometer om de jonge man weer tot

leven te brengen. Wat is er nu bijzonder? Het leven wordt namelijk twee keer gegeven, terwijl er geen hoop op leven was. Het leek alsof de dood overwon, maar het leven herstelde alles. Het lijkt een tegenspraak. Maar is dat de weg van God, de Heer?

Dan de tweede lezing: Paulus schrijft aan de Romeinen dat zij zijn gedoopt in Christus' dood en dat zij met Hem begraven zijn! Dat is een grimmige verklaring! Maar daarna zegt hij, dat als we met Christus sterven, we met Hem zullen leven, en zullen leven in God. Dus sterven met als doel: leven. Sterven om te leven! Ook dat lijkt een tegenspraak.

In het evangelie legt Jezus een zeer raadselachtige verklaring af, namelijk: "Wie zijn leven vindt, zal het verliezen, en wie zijn leven verliest om Mij nentwil, zal het vinden." Ook al proberen we de inhoud van die zin weg te redeneren, of proberen we de betekenis ervan voor ons verstand eenvoudig te maken, de betekenis is wat het is. Sterven om te leven! Je leven verliezen is de enige manier om het in bezit te krijgen. Loslaten is de enige manier om het vast te houden. Hoe kan zo'n tegenspraak waar zijn?

Het is heel lastig uit te leggen, maar ik zal het doen met een vergelijking. Daarvoor gebruik ik een glas. Een glas moet leeg en open zijn om als glas zijn doel te bereiken. Als je iets over een glas heen legt, kun je er niks in gieten, dat kan ook niet als het glas massief zou zijn. En je kunt er ook niets in gieten als het glas al vol is.

Welnu, is dit opnieuw een tegenstelling? Nee hoor! Als je ergens iets in wilt stoppen, moet het eerst leeg zijn!

En zo is het ook met ons! We moeten leeg zijn. Natuurlijk niet op de manier van 'holle vaten klinken het hardst'. We moeten leeg zijn opdat God er iets in kan stoppen. Paulus zegt ergens: "Wij dragen deze schat in aarden potten, en zo blijkt dat de overgrote kracht van God komt en niet van ons." We moeten als die aarden potten zijn, opdat God leven en liefde in ons kan gieten. Kijk, nu ziet u de bron van al die tegenstellingen in het Evangelie en zeker in alle lezingen van deze zondag.

We moeten zorgen dat we leeg raken, opdat we vol raken met Gods geschenken.

Norbert Schallenberg, pastor